

AUGLÝSING

um reglugerð (ESB) 2021/168 og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 388/2021 varðandi fjárhagslegar viðmiðanir.

Samkvæmt fyrirmælum 2. mgr. 1. gr. laga um fjárhagslegar viðmiðanir nr. 7/2021, með síðari breytingum, skal birta í C-deild Stjórnartíðinda reglugerð (ESB) 2021/168 og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 388/2021.

Reglugerðin og ákvörðunin eru birt sem fylgiskjal 1 og 2 með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 30. desember 2021.

Þórdís Kolbrún Reykfjörð Gylfadóttir
utanríkis- og þróunarsamvinnuráðherra.

Martin Eyjólfsson.

Fylgiskjal 1.**REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2021/168****frá 10. febrúar 2021****um breytingu á reglugerð (ESB) 2016/1011 að því er varðar undanþágu fyrir tiltekna viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla þriðju landa og tilnefningu viðmiðana í stað tiltekinnna viðmiðana sem verður hætt með og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að áhættuverja gegn skaðlegum áhrifum óhagstæðra gengisbreytinga í tengslum við gjaldmiðla sem ekki er unnt að breyta án tafar í grunngjaldmiðil eða sem varða gjaldmiðla sem falla undir gjaldeyriseftirlit, gera fyrirtæki í Sambandinu gjaldeyrisafleiðusamninga án afhendingar, s.s. framvirka samninga og skiptasamninga. Ef ekki væru til staðar viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla til að reikna út fjárhæðir til útgreiðslu samkvæmt gjaldeyrisafleiðum hefði það neikvæð áhrif á fyrirtæki í Sambandinu sem flytja út til nýrra markaða eða eiga eignir eða skuldir á þessum mörkuðum, með tilheyrandi áhættu gagnvart sveiflum á gjaldmiðlum þessara nýju markaða. Eftir 31. desember 2021, þegar tímabilinu lýkur sem sett er fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 ⁽⁴⁾ („umbreytingartímabilið“), verður ekki mögulegt að nota viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla sem stjórnandi með staðfestu í þriðja landi gerir, nema hann sé seðlabanki.
- 2) Til að gera fyrirtækjum í Sambandinu kleift að halda áfram starfsemi sinni en draga á sama tíma úr gjaldmiðlaáhættu ættu tiltekna viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla sem stuðst er við í fjármála-gerningum til að reikna út samningsbundnar útgreiðslur og sem tilgreindar eru af framkvæmdastjórninni í samræmi við tiltekna forsendur að falla utan gildissviðs reglugerðar (ESB) 2016/1011.
- 3) Að teknu tilliti til þess að þörf er á að framkvæma ítarlega endurskoðun á gildissviði reglugerðar (ESB) 2016/1011 og ákvæðum hennar um viðmiðanir sem gerðar eru af stjórnendum í þriðja landi („viðmiðanir þriðja lands“) ætti að framlengja gildandi umbreytingartímabil fyrir viðmiðanir þriðja lands. Framkvæmdastjórnin ætti að hafa vald til að lengja umbreytingartímabilið enn frekar með framseldri gerð, í að hámarki tvö ár, ef matið sem þessi endurskoðun byggist á sýnir fram á að fyrirhuguð lok umbreytingartímabilsins myndu hafa skaðleg áhrif á áframhaldandi notkun á viðmiðun þriðja lands í Sambandinu eða myndi ógna fjármálastöðugleika.
- 4) Framlenging á umbreytingartímabilinu fyrir viðmiðanir þriðja lands gæti skapað hvata fyrir stjórnendur viðmiðana í Sambandinu til að færa starfsemi sína til þriðja lands til að komast hjá því að uppfylla kröfunar í reglugerð (ESB) 2016/1011. Til að koma í veg fyrir slíka sniðgöngu ættu stjórnendur sem færa starfsemi sína úr Sambandinu til þriðja lands á umbreytingartímabilinu ekki að hafa hag af aðgengi að markaði Sambandsins án þess að fara að kröfunum í reglugerð (ESB) 2016/1011.
- 5) Frá og með 31. desember 2020, við lok umbreytingartímabilsins sem kveðið er á um í samningnum um útgöngu Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Evrópusambandinu og Kjarnorkubandalagi Evrópu ⁽⁵⁾, gildir vaxtaviðmiðunin LIBOR-vextir ekki lengur sem mjög mikilvæg viðmiðun samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/1011. Þar að auki tilkynnti hið Breska viðskiptaháttaeftirlit (e. *the*

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 366, 30.10.2020, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 10, 11.1.2021, bls. 35.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 19. janúar 2021 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins) og ákvörðun ráðsins frá 2. febrúar 2021.

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011 frá 8. júní 2016 um vísitölur sem notaðar eru sem viðmiðanir í fjármála-gerningum og fjárhagslegum samningum eða til að mæla árangur fjárfestingarsjóða og um breytingu á tilskipunum 2008/48/EB og 2014/17/ESB og reglugerð (ESB) nr. 596/2014 (Stjtið. ESB L 171, 29.6.2016, bls.1).

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 29, 31.1.2020, bls. 7.

Financial Conduct Authority of the United Kingdom (UK FCA)) árið 2017 að það myndi ekki sannfæra eða knýja aðila að bankahópnum til að leggja fram inntaksgögn til LIBOR eftir lok ársins 2021. Í síðari tilkynningum frá FCA og stjórnanda LIBOR-vaxtanna hefur verið tekið skýrt fram að líklegt sé að hætt verði að nota LIBOR-vexti fyrir flesta gildistíma og gjaldmiðla sem þeir hafa verið reiknaðir fyrir við lok árs 2021 og aðrir gildistímar og gjaldmiðlar fylgi í kjölfarið árið 2023. Að hætta eða draga úr notkun LIBOR-vaxta gæti haft neikvæðar afleiðingar sem myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu. Mikill fjöldi samninga sem hafa áhrif á rekstraraðila í Sambandinu og varða skuldir, lán, innlán, verðbréf og afleiður og sem vísa til LIBOR-vaxta er á gjalddaga eftir 31. desember 2021 og inniheldur ekki nógu traust varaákvæði til að ná yfir það ef hætt eða dregið er úr notkun LIBOR-vaxta eins og þeir eru reiknaðir fyrir viðkomandi gjaldmiðil eða einhverja gildistíma hans. Suma þessara samninga, og suma fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB⁽⁶⁾, er ekki mögulegt að endursemjja um til að fella inn samningsákvæði til vara fyrir 31. desember 2021.

- 6) Til að geta stuðlað að áframhaldandi skipulegri virkni gildandi samninga sem vísa í algenga viðmiðun sem, ef notkun hennar væri hætt, gæti haft neikvæðar afleiðingar sem myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu og ef ekki er mögulegt að endursemjja um slíka samninga, eða fjármálagerninga eins og skilgreindir eru í tilskipun 2014/65/ESB, til að bæta inn samningsbundnu varaákvæði áður en hætt er með þá viðmiðun ætti að kveða á um ramma um aflagningu eða skipulega niðurlagningu slíkra viðmiðana. Sá ramm ætti að innihalda fyrirkomulag fyrir umbreytingu slíkra samninga, eða fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, yfir í tilnefnda viðmiðun sem tekur við. Með viðmiðun sem tekur við ætti að tryggja að komið sé í veg fyrir röskun samninga sem gæti raskað starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu verulega.
- 7) Ef enginn ramm er á vettvangi Sambandsins um aflagningu eða skipulega niðurlagningu viðmiðunar myndi það líka hafa í för með sér mismunandi reglusetningarlausnir aðildarríkja, sem myndi leiða til þess að hagsmunaaðilar í Sambandinu stæðu frammi fyrir áhættu vegna réttaróvissu og röskunar samninga. Ásamt mikilli áhættu fyrir gildandi samninga, og fjármálagerninga sem skilgreindir eru í tilskipun 2014/65/ESB, gagnvart slíkum viðmiðunum gæti aukin hætta á röskun samninga og málssóknum raskað starfsemi fjármálamarkaða verulega. Við þessar óvenjulegu aðstæður og til að taka á kerfisáhættu er nauðsynlegt að koma á samhæfðri nálgun til að taka á aflagningu eða niðurlagningu tiltekinna viðmiðana sem eru kerfislega mikilvægar fyrir sambandið. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á valdsvið aðildarríkja að því er varðar viðmiðanir sem eru utan við gildissvið valdheimildanna sem framkvæmdastjórninni eru falin.
- 8) Samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/1011 er þess krafist að einingar undir eftirliti, aðrar en stjórnendur viðmiðana, hafi viðbragðsáætlanir til staðar ef viðmiðun skyldi breytast verulega eða gerð hennar hætt. Ef það er mögulegt ættu þessar viðbragðsáætlanir að tilgreina eina eða fleiri mögulegar viðmiðanir til að taka við. Eins og reynslan af LIBOR-vöxtum hefur sýnt er mikilvægt að viðbragðsáætlanir geri ráð fyrir tilvikum þar sem viðmiðun breytist verulega eða gerð hennar er hætt. Lögbær yfirvöld ættu að hafa eftirlit með því hvort sú skylda sé uppfyllt og það ætti að vera mögulegt fyrir þau að framkvæma slembiathugun á því. Því ættu einingar undir eftirliti að hafa viðbragðsáætlanir sínar og allar uppfærslur á þeim aðgengilegar svo unnt sé að framsenda þær, að fenginni beiðni, til lögbærra yfirvalda án tafar.
- 9) Aðrir samningar en fjárhagslegir samningar eins og þeir eru skilgreindir í reglugerð (ESB) 2016/1011, eða fjármálagerningar sem falla ekki undir skilgreininguna á fjármálagerningi í þeirri reglugerð, en sem vísa einnig í viðmiðanir sem fyrirhugað er að hætta með eða leggja niður, gætu einnig raskað verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu. Margar einingar nota slíkar viðmiðanir en uppfylla ekki skilyrði til að vera einingar sem lúta eftirliti. Af þessum sökum myndu aðilar að slíkum samningum og eigendur slíkra fjármálagerninga ekki hafa hag af viðmiðuninni sem tekur við. Til að draga eins mikið og mögulegt er úr mögulegum áhrifum á heilleika markaðar og fjármálastöðugleika og til að kveða á um vernd gegn réttaróvissu ætti umboð framkvæmdastjórnarinnar til að tilnefna viðmiðun til að taka við af fyrri viðmiðun að gilda um alla samninga og alla fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB sem falla undir lög aðildarríkis. Þar að auki ætti tilnefnd viðmiðun sem tekur við að gilda um samninga sem falla undir lög þriðja lands en allir aðilar að samningnum hafa staðfestu í Sambandinu, í tilvikum þar sem samningurinn uppfyllir skilyrði þessarar reglugerðar og ef lög viðkomandi þriðja lands kveða ekki á um skipulega niðurlagningu viðmiðunar. Þessi framlenging á gildissviði ætti ekki að hafa áhrif á þau ákvæði reglugerðar (ESB) 2016/1011 sem þessi reglugerð breytir ekki.
- 10) Lögbóðin útskipting á viðmiðun ætti að takmarkast við samninga, og fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem ekki er búíð að endursemjja um fyrir dagsetninguna þegar hætt

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

verður með hlutaðeigandi viðmiðun. Ef frammasamningar eru notaðir gildir viðmiðunin sem tekur við aðeins um viðskipti sem stofnað er til fyrir viðkomandi dagsetningu útskiptingar, jafnvel þótt síðari viðskipti gætu tæknilega verið hluti af sama samningi. Tilnefning á viðmiðun sem tekur við ætti ekki að hafa áhrif á samninga eða fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB sem nú þegar kveða á um viðeigandi samningsbundin varaákvæði sem taka á endanlegri aflagningu viðmiðunar.

- 11) Samþykkt framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdargerð sem tilnefnir viðmiðun til að taka við ætti ekki að koma í veg fyrir að aðilar að samningum komi sér saman um að nota aðra viðmiðun í staðinn.
- 12) Viðmiðanir og samningsbundnir varavextir gætu yfir tíma stefnt í ólíkar áttir og með óvæntum hætti og af þessum sökum gæti verið að þeir væru ekki lengur lýsandi fyrir sama undirliggjandi efnahagslega veruleika eða gætu leitt til niðurstaðna sem væru viðskiptalega óviðunandi. Slík tilvik gætu m.a. verið veruleg breikkun á verðbili milli viðmiðunar og samningsbundinna varavaxta yfir tíma eða aðstæður þar sem samningsbundið varaákvæði breytir grunni viðmiðunar úr breytilegum vöxtum í fasta. Þar sem þetta gæti komið upp í mörgum aðildarríkjum, og þar sem samningsaðilar frá mismunandi aðildarríkjum myndu einnig verða fyrir áhrifum við slíkar aðstæður, ætti að fjalla um þetta á samræmdan hátt til að komast hjá réttar-óvissu, óhóflegum málaferlum og, þar af leiðandi, mögulegum neikvæðum áhrifum á innri markaðinn eða viðtækar afleiðingar fyrir fjármálastöðugleika í einstökum aðildarríkjum eða Sambandinu. Til samræmis við það ætti viðmiðunin sem tekur við og komið er á með framkvæmdargerðinni, miðað við tiltekna forsendur, að vera sú viðmiðun sem tekur við þegar viðeigandi landsyfirvöld, t.d. þjóðhagsvarúðaryfirvöld, kerfisáhætturáð eða seðlabankar, hafa komist að því að varaákvæðið sem upprunalega var samið um endurspeglar ekki lengur raunverulegar efnahagsaðstæður sem viðmiðuninni sem hætt verður með var ætlað að mæla eða ef slíkt ákvæði gæti ógnað fjármálastöðugleika. Viðeigandi landsyfirvöld ættu að framkvæma mat þegar einn eða fleiri mögulegir hagsmunaaðilar vekja athygli þeirra á því að varaákvæði sem eru mikið notuð gæti verið óviðeigandi. Slíkt mat ætti þó ekki að framkvæma fyrir hvern samning fyrir sig. Viðeigandi landsyfirvöld sem eiga hlut að máli ættu að upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunina um matið.
- 13) Samningsaðilar bera ábyrgð á að greina samningsbundið fyrirkomulag til að ákvarða til hvaða aðstæðna slíkt varaákvæði skuli taka. Ef túlkun á samningi, eða fjármálagerningi eins og hann er skilgreindur í tilskipun 2014/65/ESB, leiðir í ljós að aðilarnir hafi ekki ætlað að mæta endanlegri aflagningu valdrar viðmiðunar ætti lögboðin viðmiðun sem tekur við og er tilnefnd í samræmi við þessa reglugerð að vera örugg höfn til að taka á endanlegri aflagningu þeirrar viðmiðunar.
- 14) Með tilliti til þess að útskipting viðmiðunar gæti kallað á breytingar á samningum, eða fjármálagerningum eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem vísa til slíkra viðmiðana ef slíkar breytingar eru nauðsynlegar vegna hagnýtingar eða beitingar slíkrar viðmiðunar sem tekur við, ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að mæla fyrir um samsvarandi nauðsynlegar samræmingarbreytingar á framkvæmdar- gerðinni.
- 15) Að því er varðar viðmiðanir sem framkvæmdastjórnin hefur tilnefnt sem mikilvægar í einu aðildarríki í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/1011 og ef aflagning eða niðurlagning slíkrar viðmiðunar gæti raskað verulega starfsemi fjármálamarkaða í því aðildarríki ætti viðeigandi lögbært yfirvald að grípa til nauðsyn- legra aðgerða til að komast hjá slíkri röskun í samræmi við landslög.
- 16) Ef aðildarríki gerist aðili að evrusvæðinu og síðari skortur á inntaksgögnum til að reikna landsbundna viðmiðun krefst þess að henni sé skipt út ætti að vera mögulegt fyrir viðkomandi aðildarríki að kveða á um umbreytingu frá þeirri landsbundnum viðmiðun yfir í aðra viðmiðun til að taka við af henni. Í slíku tilviki ætti aðildarríkið að taka tillit til stöðu neytenda sem samningsaðila og sjá til þess að þeir verði ekki fyrir meiri neikvæðum áhrifum en nauðsynlegt er vegna þess háttar umbreytingar.
- 17) Til að undanskilja tiltekna viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla undan gildissviði reglugerðar (ESB) 2016/1011 ætti að fela framkvæmdastjórninni valdheimild til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) að því er varðar undanþágur fyrir viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla að því er varðar óskiptanlega gjaldmiðla þegar slíkar viðmiðanir fyrir stundargengi eru notaðar til að reikna út útgreiðslur vegna gjaldreyrisafleiða án afhendingar. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræð- inga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfs- samningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ⁽⁷⁾. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða skal Evrópuþingið og ráðið taka við öllum skjölum á sama tíma og

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 123, 12.5. 2016, bls. 1.

sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.

- 18) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að tilnefna viðmiðun sem tekur við í því skyni að skipta út öllum tilvísunum í fyrri viðmiðun í samningum, eða fjármálagerningum eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem ekki er búð að endursemjja um fyrir daginn þegar þessi framkvæmdargerð kemur til framkvæmda. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011⁽⁸⁾. Til að tryggja réttarvissu má framkvæmdastjórnin aðeins beita þessu framkvæmdarvaldi við skýrt skilgreinda kveikju-atburði sem sýna skýrt fram á að stjórnun og birting viðmiðunar sem skipta skal út muni ljúka endanlega.
- 19) Framkvæmdastjórnin ætti aðeins að beita framkvæmdarvaldi sínu við aðstæður þar sem hún telur að aflagnin eða niðurlagning viðmiðunar gæti haft í för með sér neikvæðar afleiðingar sem raska verulega starfsemi fjármálamarkaða eða raunhagkerfisins í Sambandinu. Þar að auki ætti framkvæmdastjórnin aðeins að beita framkvæmdarvaldi sínu ef það er skýrt að viðkomandi viðmiðun verður ekki lengur dæmigerð eða að viðmiðunin muni verða lögð niður endanlega.
- 20) Áður en framkvæmdastjórnin beitir framkvæmdarvaldi sínu til að tilnefna viðmiðun sem tekur við ætti hún að hafa samráð við almenning og taka tillit til ráðlegginga viðkomandi hagsmunaaðila og sérstaklega vinnuhópa í einkageiranum sem starfa á vegum opinberra yfirvalda eða seðlabankans. Þessar ráðleggingar ættu að byggjast á umfangsmiklu samráði við almenning og sérþekkingu um þá vexti sem eru mest viðeigandi til að koma í stað fyrri vaxta í vaxtaviðmiðuninni sem verið er að hætta með. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að taka tillit til ráðlegginga annarra viðkomandi hagsmunaaðila, þ.m.t. lögbærs yfirvalds stjórnanda viðmiðunarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.
- 21) Þegar reglugerð (ESB) 2016/1011 var samþykkt var þess vænst að þriðju lönd myndu, fyrir lok ársins 2021, koma á sambærilegu reglakerfi um fjármálaviðmiðanir og að notkun eftirlitskyldra eininga innan Sambandsins á viðmiðunum þriðja lands yrði tryggð með jafngildisákvörðunum sem framkvæmdastjórnin samþykkir eða með viðurkenningu eða leyfi sem veitt er af lögbærum yfirvöldum. Takmarkaður framgangur hefur þó náðst hvað þetta varðar. Verulegur munur er á gildissviði reglakerfis um fjármálaviðmiðanir milli Sambandsins og þriðju lands. Til að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðarins og tiltækileika viðmiðana þriðja lands til notkunar í Sambandinu eftir að umbreytingartímabilinu er lokið ætti framkvæmdastjórnin því, eigi síðar en 15. júní 2023, að leggja fram skýrslu um endurskoðun á gildissviði reglugerðar (ESB) 2016/1011, eins og henni var breytt með þessari reglugerð, einkum að því er varðar áhrif hennar á notkun viðmiðana þriðju lands í Sambandinu. Í þeirri skýrslu skal framkvæmdastjórnin greina afleiðingar viðtæks gildissviðs slíkrar reglugerðar fyrir stjórnendur í Sambandinu og notendur viðmiðana, einnig að því er varðar áframhaldandi notkun viðmiðana þriðja lands. Einkum ætti framkvæmdastjórnin að meta hvort þörf sé á að breyta reglugerð (ESB) 2016/1011 enn frekar til að takmarka gildissvið hennar þannig að hún gildi aðeins um tiltekna tegundir viðmiðana eða um stjórnendur viðmiðana sem eru mikið notaðar í Sambandinu.
- 22) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012⁽⁹⁾ hefur verið breytt nýlega til að auka skýrleika fyrir markaðsaðila um að samningar sem gerðir voru eða endurgerðir fyrir upphaf beitingar stöðustofnunar- eða tryggingarkrafna að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem vísa til viðmiðunar („eldri samningar“) muni ekki falla undir þessar kröfur ef samningunum er breytt að því er varðar viðmiðunina sem þeir vísa til og ef eini tilgangurinn með þessum breytingum er að innleiða eða undirbúa innleiðingu viðmiðunar sem tekur við eða varaákvæða meðan á umbreytingu yfir í nýja viðmiðun stendur sem hluti af endurbótum á viðmiðun. Endurbætur á viðmiðunum eru útkoma alþjóðlega samræmdrar vinnu og framtaks sem miðar að því að endurbæta viðmiðanir til að uppfylla alþjóðlegar meginreglur um fjármálaviðmiðanir sem birtar eru af alþjóðasamtökum eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði. Samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/1011 er þess krafist að einingar sem lúta eftirliti geri og viðhaldi traustum skriflegum áætlunum þar sem settar eru fram aðgerðir sem þær myndu grípa til ef viðmiðun breytist verulega eða hætt er að gera hana og að þessar áætlanir endurspeglar í samningssamböndum við viðskiptavinum. Til að stuðla að því að markaðsaðilar uppfylli þessar skyldur og til að styðja aðgerðir markaðsaðila til að gera OTC-afleiðusamninga traustari sem vísa til viðmiðana sem mögulega verða endurbættar ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 648/2012 enn frekar

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkja með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjttíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðu-viðskiptaskrár (Stjttíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

til að skýra að eldri samningarnir muni ekki falla undir stöðustofnunar- eða tryggingarkröfurnar ef þessum samningum er breytt í þeim eina tilgangi að skipta út viðmiðun sem þeir vísa til vegna endurbóta á viðmiðun.

Af þessum sökum gildir undanþágan aðeins um samningsbreytingar sem nauðsynlegar eru til að innleiða eða undirbúa innleiðingu á viðmiðun sem tekur við vegna endurbóta á viðmiðun eða sem nauðsynlegar eru til að bæta við varaákvæðum í tengslum við viðmiðun í því skyni að auka traustleika viðkomandi samninga. Þessar breytingar ættu að veita markaðsaðilum skýrleika og ættu ekki að hafa áhrif á gildissvið stöðustofnunar- og tryggingarskyldunnar í tengslum við breytingar á OTC-afleiðusamningum í öðrum tilgangi eða í tengslum við útskipti eða endurgerð s.s. breytingu á mótaðilum.

- 23) Því ætti að breyta reglugerðum (ESB) 2016/1011 og (ESB) nr. 648/2012 til samræmis við það.
- 24) Í ljósi þess að LIBOR-vextir verða ekki lengur mikilvæg viðmiðun í skilningi reglugerðar (ESB) 2016/1011 frá og með 1. janúar 2021 ætti þessi reglugerð að öðlast gildi sem fyrst eða daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) 2016/1011

Reglugerð (ESB) 2016/1011 er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi liður bætist við í 2. mgr. 2. gr.:
- „i) viðmiðun fyrir stundargengi gjaldmiðla sem framkvæmdastjórnin hefur tilnefnt í samræmi við 1. mgr. 18. gr. a.“
- 2) Ákvæðum 1. mgr. 3. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Eftirfarandi lið er bætt við:
- „22a) „viðmiðun fyrir stundargengi gjaldmiðla“: viðmiðun sem endurspeglar verð, sett fram í einum gjaldmiðli, annars gjaldmiðils eða körfu gjaldmiðla, til afhendingar á fyrsta mögulega gildisdegi.“
- b) Í stað i-liðar í a-lið 24. liðar kemur eftirfarandi:
- „i. viðskiptavettvangi eins og hann er skilgreindur í 24. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB eða viðskiptavettvangi í þriðja landi ef framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framkvæmdarákvörðun um að laga- og eftirlitsrammi þess lands sé talinn hafa jafngild áhrif í skilningi 4. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014(*) eða 4. mgr. 25. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB, eða skipulegum markaði sem telst jafngildur skv. 2. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, en í hverju tilviki fyrir sig aðeins með tilvísun í færslugögn varðandi fjármálagerninga,

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84).“

- 3) Í stað fyrirsagnar 2. kafla í III. bálki kemur eftirfarandi:
- „**Vaxtaviðmiðanir og viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla**“.
- 4) Eftirfarandi grein er bætt við:
- „18. gr. a

Viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla

1. Framkvæmdastjórnin getur tilnefnt viðmiðun fyrir stundargengi gjaldmiðla sem er stjórnað af stjórnendum sem eru staðsettir utan Sambandsins ef báðar eftirfarandi forsendur eru uppfylltar:

- a) viðmiðunin fyrir stundargengi gjaldmiðla vísar til stundargengis gjaldmiðils þriðja lands sem ekki er skiptanlegur án takmarkana og
- b) viðmiðunin fyrir stundargengi gjaldmiðla er notuð oft, kerfisbundið og reglulega til áhættuvarnar gegn áhrifum óhagstæðra gengisbreytinga.

2. Eigi síðar en 31. desember 2022 skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við almenning um tilgreiningu viðmiðana fyrir stundargengi gjaldmiðla sem uppfylla forsendurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

3. Eigi síðar en 15. júní 2023 skal framkvæmdastjórnin samþykkja framselda gerð í samræmi við 49. gr. til að gera lista yfir viðmiðanir fyrir stundargengi gjaldmiðla sem uppfylla forsendurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar. Framkvæmdastjórnin skal uppfæra þann lista eins og við á.“

5) Bæta skal eftirfarandi kafla við III. bálk:

„4. KAFLI A

Lögboðin viðmiðun sem tekur við

„23. gr. a

Gildissvið lögboðinnar viðmiðunar sem tekur við

Þessi kafli gildir um:

- alla samninga, eða aðra fjármálagerninga eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 2014/65/ESB, sem vísa í viðmiðun og falla undir lög eins eða fleiri aðildarríkja og
- alla samninga þar sem samningsaðilarnir hafa allir staðfestu í Sambandinu og sem vísa í viðmiðun og falla undir lög þriðja lands og ef þau lög kveða ekki á um skipulega niðurlagningu viðmiðunar.

23. gr. b

Útskipting viðmiðunar samkvæmt lögum Sambandsins

1. Þessi grein gildir um:

- viðmiðanir sem tilgreindar eru sem mikilvægar samkvæmt framkvæmdargerð sem samþykkt er skv. a- eða c-lið 1. mgr. 20. gr.,
- viðmiðanir sem byggjast á framlagi inntaksgagna ef aflagning þeirra eða niðurlagning myndu raska starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu verulega og
- viðmiðanir þriðja lands ef aflagning þeirra eða niðurlagning myndu raska verulega starfsemi fjármálamarkaða í Sambandinu eða hafa í för með sér kerfisáhættu fyrir fjármálakerfið í Sambandinu.

2. Framkvæmdastjórnin getur tilnefnt eina eða fleiri viðmiðanir til að taka við að því tilskildu að einhver eftirfarandi atburða hafi átt sér stað:

- lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að viðmiðunin endurspegli ekki lengur undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður; ef um er að ræða viðmiðun sem tilgreind er sem mikilvæg samkvæmt framkvæmdargerð sem samþykkt er skv. a- eða c-lið 1. mgr. 20. gr. skal lögbæra yfirvaldið aðeins gefa út slíka tilkynningu ef viðmiðunin endurspeglar ekki enn undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður eftir að heimildunum sem settar eru fram í 23. gr. hefur verið beitt,
- stjórnandi viðmiðunarinnar, eða aðili sem kemur fram fyrir hans hönd, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu eða birt upplýsingar, eða ef slík opinber yfirlýsing hefur verið gerð eða slíkar upplýsingar birtar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna gildistíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingarnar birtar, enginn annar stjórnandi muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
- lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar, eða eining sem hefur ógjaldfærni- eða skilastjórnvald yfir slíkum stjórnanda, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna gildistíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingar birtar, enginn stjórnandi muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
- lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar afturkallar eða fellir leyfi tímabundið úr gildi í samræmi við 35. gr. eða afturkallar eða fellir viðurkenningu tímabundið úr gildi í samræmi við 8. mgr. 32. gr. eða krefst þess að fallið verði frá samþykkt í samræmi við 6. mgr. 33. gr., að því tilskildu að enginn stjórnandi taki við gerð viðmiðunarinnar þegar afturköllun eða tímabundin niðurfelling á sér stað eða fallið er frá samþykkt og að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta endanlega eða ótímabundið að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna gildistíma eða gjaldmiðla sem þessi viðmiðun er reiknuð út fyrir.

3. Að því er varðar 2. mgr. þessarar greinar skal nýja viðmiðunin koma í stað allra tilvísana í fyrri viðmiðun í samningum og fjármálagerningum eins og um getur í 23. gr. a ef þessir samningar og fjármálagerningar innihalda:

- a) ekkert varaákvæði eða
 - b) engin viðeigandi varaákvæði.
4. Að því er varðar b-lið 3. mgr. skal varaákvæði teljast óviðeigandi ef:
- a) það kveður ekki á um varanlega viðmiðun í stað viðmiðunar sem hætt verður með eða
 - b) beiting þess krefst samþykkis frá þriðju aðilum sem hefur verið hafnað eða
 - c) það kveður á um nýja viðmiðun í stað viðmiðunar sem ekki lengur endurspeglar eða er verulega frábrugðin undirliggjandi markaði eða efnahagsaðstæðum sem viðmiðuninni sem verið er að hætta með er ætlað að mæla og beiting hennar gæti haft skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika.
5. Viðmiðun sem tekur við og samþykkt hefur verið sem samningsbundnir vextir til vara endurspeglar ekki lengur eða er verulega frábrugðin undirliggjandi markaði eða efnahagsaðstæðum sem viðmiðuninni sem verið er að hætta með er ætlað að mæla og beiting hennar gæti haft skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika ef:
- a) viðkomandi lögbært yfirvald hefur komist að þeirri niðurstöðu á grundvelli láréttis mats á tiltekinni tegund samningsbundins fyrirkomulags sem hefur verið framkvæmt að beiðni a.m.k. eins hagsmunaaðila og að höfðu samráði við viðkomandi hagsmunaaðila,
 - b) einn aðilanna að samningnum eða fjármálagerningnum hefur, eftir mat í samræmi við a-lið, mótmælt samningsbundnu varaákvæði eigi síðar en þremur mánuðum áður en viðmiðunin er aflögð og
 - c) aðilar að samningnum eða fjármálagerningnum hafa ekki, eftir mótmæli í samræmi við b-lið, komist að samkomulagi um aðra viðmiðun til að taka við eigi síðar en einum virkum degi áður en viðmiðunin er aflögð.
6. Að því er varðar c-lið 4. mgr. skal viðeigandi landsyfirvald, án ástæðulausrar tafar, upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um mat sitt sem um getur í a-lið 5. mgr. Ef einingar í fleiri en einu aðildarríki gætu orðið fyrir áhrifum af matinu skulu viðeigandi yfirvöld í öllum þeim aðildarríkjum framkvæma matið í sameiningu.
7. Aðildarríki skulu tilnefna viðeigandi yfirvald sem er í aðstöðu til að framkvæma matið sem um getur í a-lið 5. mgr. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um það hvert tilnefnt yfirvald þeirra sé eigi síðar en 14. ágúst 2021.
8. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að tilnefna eina eða fleiri viðmiðanir til að taka við í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 50. gr. ef einhver þeirra atburða sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar hafa orðið.
9. Framkvæmdargerð eins og um getur í 8. mgr. skal tilgreina eftirfarandi:
- a) viðmiðunina eða viðmiðanirnar sem taka við,
 - b) aðlögun verðbils, þ.m.t. aðferðina við að ákvarða slíka aðlögun verðbils, sem skal beita á viðmiðun sem kemur í stað viðmiðunar sem verið er að hætta með á þeirri dagsetningu sem hverjum gildistíma er skipt út til að taka tillit til áhrifa umbreytingarinnar eða breytingarinnar frá viðmiðuninni sem verið er að leggja niður yfir í viðmiðunina sem tekur við,
 - c) samsvarandi nauðsynlegar samræmingarbreytingar sem tengjast og telja má nauðsynlegar fyrir notkun eða beitingu viðmiðunar sem tekur við og
 - d) daginn sem viðmiðunin eða viðmiðanirnar sem taka við taka gildi.
10. Þegar framkvæmdargerð, eins og um getur í 8. mgr., er samþykkt skal framkvæmdastjórnin taka tillit til fyrirliggjandi ráðlegginga um viðmiðun til að taka við, samsvarandi samræmingarbreytingar og aðlögun verðbils sem framkvæmd er af seðlabankanum sem ber ábyrgð á gjaldmiðilssvæðinu þar sem verið er að hætta notkun á viðkomandi viðmiðun eða af öðrum vinnuhópi um viðmiðunarvexti sem starfar í umboði opinberra yfirvalda seðlabankans. Áður en framkvæmdargerðin er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við almenning og taka tillit til ráðlegginga annarra viðkomandi hagsmunaaðila, þ.m.t. lögbærs yfirvalds stjórnanda viðmiðunar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.
11. Þrátt fyrir c-lið 5. mgr. þessarar greinar gildir staðgönguviðmiðun, sem tilnefnd er af framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, ekki ef allir aðilar eða tilskilinn meirihluti aðila að samningi eða fjármálagerningi sem um getur í 23. gr. a hafa samþykkt að önnur viðmiðun skuli taka við, hvort sem það er fyrir eða eftir daginn þegar framkvæmdargerðin sem um getur í 8. mgr. þessarar greinar kemur til framkvæmda.

23. gr. c

Útskipting viðmiðunar samkvæmt landslögum

1. Lögbært landsyfirvald aðildarríkis þar sem meirihluti framleggjenda hafa staðfestu geta tilnefnt eina eða fleiri viðmiðanir til að taka við eins og um getur í b-lið 1. mgr. 20. gr., að því tilskildu að einhver eftirfarandi atburða hafi átt sér stað:
 - a) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að viðmiðunin endurspegli ekki lengur undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður; lögbæra yfirvaldið skal aðeins gefa út slíka tilkynningu ef viðmiðunin endurspeglar ekki enn undirliggjandi markað eða efnahagsaðstæður eftir að heimildunum sem settar eru fram í 23. gr. hefur verið beitt,
 - b) stjórnandi viðmiðunarinnar, eða aðili sem kemur fram fyrir hans hönd, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu eða birt upplýsingar, eða ef slík opinber yfirlýsing hefur verið gerð eða slíkar upplýsingar birtar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna gildistíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingar birtar, enginn stjórnandi muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
 - c) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar, eða eining sem hefur ógjaldfærni- eða skilastjórnvald yfir slíkum stjórnanda, hefur gefið út opinbera yfirlýsingu, eða birt upplýsingar, þar sem fram kemur að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna gildistíma eða gjaldmiðla sem viðmiðunin er reiknuð út fyrir, endanlega eða ótímabundið, að því tilskildu að, þegar yfirlýsingin er gefin út eða upplýsingar birtar, enginn stjórnandi muni taka við og halda áfram að gera þá viðmiðun,
 - d) lögbært yfirvald stjórnanda viðmiðunarinnar afturkallar eða fellir leyfi tímabundið úr gildi í samræmi við 35. gr., að því tilskildu að enginn stjórnandi taki við gerð viðmiðunarinnar þegar afturköllun eða tímabundin niðurfelling á sér stað og að stjórnandinn muni hefja skipulega niðurlagningu viðmiðunarinnar eða hætta, endanlega eða ótímabundið, að gera þá viðmiðun eða hætta að gera hana fyrir tiltekna gildistíma eða gjaldmiðla sem sú viðmiðun er reiknuð út fyrir.
2. Ef aðildarríki tilnefnir eina eða fleiri viðmiðanir til að taka við í samræmi við 1. mgr. skal lögbært yfirvald þess aðildarríkis án tafar tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það.
3. Nýja viðmiðunin skal koma í stað allra tilvísana í þá viðmiðun í samningum og fjármálagerningum eins og um getur í 23. gr. a ef bæði eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
 - a) þeir samningar eða fjármálagerningar vísa til viðmiðunar sem verið er að hætta með daginn sem þau landslög taka gildi sem tilnefna viðmiðunina sem tekur við og
 - b) þeir samningar eða fjármálagerningar innihalda ekki varaákvæði eða innihalda varaákvæði sem kveður ekki á um varanlega viðmiðun í stað viðmiðunarinnar sem verið er að hætta með.
4. Viðmiðun sem tekur við og tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skal ekki gilda ef allir aðilar eða tilskilinn meirihluti aðila að samningi, eða fjármálagerningi eins og um getur í 23. gr. a, hafa komið sér saman um að beita annarri viðmiðun í staðinn hvort sem það er fyrir eða eftir gildistökudag viðeigandi ákvæðis landslaga.“
- 6) Í stað 2. mgr. 28. gr. kemur eftirfarandi:

„2 Einingar undir eftirliti, aðrar en stjórnandi eins og um getur í 1. mgr., sem nota viðmiðun skulu gera og viðhalda traustum, skriflegum áætlunum sem tilgreina aðgerðirnar sem þær myndu grípa til ef viðmiðun breyttist verulega eða ef gerð hennar yrði hætt. Ef það er gerlegt og viðeigandi skal í slíkum áætlunum tilnefna eina eða fleiri aðrar viðmiðanir sem mögulegt væri að vísa í, í stað viðmiðananna sem hætt væri að gera og tilgreina hvers vegna slíkar aðrar viðmiðanir væru viðeigandi valkostir. Einingarnar undir eftirliti skulu, samkvæmt beiðni og án ástæðulausrar tafar, afhenda viðkomandi lögbæru yfirvaldi þessar áætlanir og allar uppfærslur á þeim og endurspeglar þær í samnings sambandi við viðskiptavini.“
- 7) Í 29. gr. er eftirfarandi málsgrein bætt við:

„1a. Eining undir eftirliti getur einnig notað viðmiðun sem tekur við af annarri og tilnefnd er í samræmi við 23. gr. b eða 23. gr. c.“
- 8) Ákvæðum 49. gr. er breytt sem hér segir:
 - a) Eftirfarandi málsgrein bætt við:

„2b Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild um óákveðinn tíma til að samþykkja framseldu gerðirnar sem um getur í 3. mgr. 18. gr. a og 7. mgr. 54. gr. frá 13. febrúar 2021.“

b) Eftirfarandi málsgrein er bætt við:

„3a. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 3. mgr. 18. gr. a og 7. mgr. 54. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Hún öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„6a. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. mgr. 18. gr. a eða 7. mgr. 54. gr. skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um þrjú mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

9) Í stað 5. mgr. 51. gr. kemur eftirfarandi:

„5 Nema framkvæmdastjórnin hafi samþykkt ákvörðun um jafngildi eins og um getur í 2. eða 3. mgr. 30. gr. eða að stjórnandi hafi hlotið viðurkenningu skv. 32. gr., eða viðmiðun hafi verið samþykkt skv. 33. gr., skal aðeins leyfa einingum undir eftirliti að nota viðmiðun þriðja lands í Sambandinu fyrir fjármálagerninga, fjárhagslega samninga eða til að mæla árangur fjárfestingarsjóðs sem vísar nú þegar í þá viðmiðun eða sem bæta við tilvísun í slíka viðmiðun fyrir 31. desember 2023.

Fyrsta undirgrein skal ekki gilda um viðmiðanir gerðar af stjórnendum sem flytja sig frá Sambandinu til þriðja lands á umbreytingartímabilinu. Lögbæra yfirvaldið skal senda tilkynningu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 35. gr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal gera lista yfir viðmiðanir þriðja lands sem fyrsta undirgreinin gildir ekki um.“

10) Í stað 6. mgr. 54. gr. kemur eftirfarandi:

„6 Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 15. júní 2023, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um gildissvið þessarar reglugerðar, einkum að því er tekur til áframhaldandi notkunar eininga undir eftirliti á viðmiðunum þriðja lands og um mögulega annmarka gildandi ramma. Í þeirri skýrslu skal einkum meta hvort þörf sé á að breyta þessari reglugerð til að takmarka gildissvið hennar þannig að hún nái yfir gerð tiltekinn tegunda viðmiðana eða gerð viðmiðana sem eru notaðar víða innan Sambandsins og henni skal fylgja, eftir því sem við á, tillaga að nýrri löggjöf.

7. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 49. gr. eigi síðar en 15. júní 2023 til að framlengja umbreytingartímabilið sem um getur í 5. mgr. 51. gr. til 31. desember 2025, í síðasta lagi, ef skýrslan sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar sýnir fram á að annars muni áframhaldandi notkun eininga undir eftirliti á tilteknum viðmiðunum þriðja lands í Sambandinu skerðast eða ógna fjármálastöðugleika.“

2. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 648/2012

Í stað 13. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 kemur eftirfarandi:

„13. gr. a

Breytingar á eldri samningum í þeim tilgangi að endurbæta viðmiðanir

1. Mótaðilar geta haldið áfram að beita áhættustýringarferlunum, sem um getur í 3. mgr. 11. gr., sem komið hefur verið á 13. febrúar 2021, að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem ekki eru stöðustofnaðir af miðlægum mótaðila og sem eru gerðir eða endurgerðir fyrir þá dagsetningu þegar skyldan til að koma á áhættustýringarferlum skv. 3. mgr. 11. gr. tekur gildi, ef þessum samningum er breytt eða þeir endurgerðir eftir 13. febrúar 2021 í þeim eina tilgangi að skipta út tilvísunarviðmiðun eða setja inn varaákvæði í tengslum við viðmiðun sem vísað er til í þeim samningi.

2. Samningar sem eru gerðir eða endurgerðir fyrir þá dagsetningu sem stöðustofnunar skyldan tekur gildi skv. 4. gr. og sem er síðan breytt eða eru endurgerðir, eftir 13. febrúar 2021, í þeim eina tilgangi að skipta út tilvísunarviðmiðun eða setja inn varaákvæði í tengslum við viðmiðun sem vísað er til í þeim samningi skulu ekki, af þeim sökum, falla undir stöðustofnunar skylduna sem um getur í 4. gr.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu aðeins gilda um OTC-afleiðusamninga þar sem breyting eða endurgerð:

- a) er nauðsynleg í þeim tilgangi að skipta út viðmiðun í tengslum við endurbætur viðmiðunar,
- b) hefur ekki áhrif á það efnahagslega inntak eða þá áhættuþætti sem tilvísun í viðmiðun stendur fyrir í slíkum samningum og
- c) felur ekki í sér aðrar breytingar á lagalegum skilmálum samningsins sem tengist ekki viðmiðuninni sem vísað er í og breytir þar af leiðandi samningnum með hætti sem hefur þau áhrif að hann skuli í raun að teljast nýr samningur.“

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með deginum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. febrúar 2021.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

D. M. Sassoli

forseti.

Fyrir hönd ráðsins

A. P. ZACARIAS

forseti.

REGULATION (EU) 2021/168 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
of 10 February 2021
amending Regulation (EU) 2016/1011 as regards the exemption of certain third-country
spot foreign exchange benchmarks and the designation of replacements for certain
benchmarks in cessation, and amending Regulation (EU) No 648/2012

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,
Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 114 thereof,
Having regard to the proposal from the European Commission,
After transmission of the draft legislative act to the national parliaments,
Having regard to the opinion of the European Central Bank ⁽¹⁾,
Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee ⁽²⁾,
Acting in accordance with the ordinary legislative procedure ⁽³⁾,

Whereas:

- 1) In order to hedge against adverse foreign exchange rate movements involving currencies that are not readily convertible into a base currency or involving currencies that are subject to exchange controls, companies in the Union enter into non-deliverable currency derivatives, such as forwards and swaps. The unavailability of spot foreign exchange benchmarks for calculating the payouts due under currency derivatives would have a negative effect on companies in the Union that export to emerging markets or hold assets or liabilities in those markets, with consequent exposure to fluctuations of emerging market currencies. Following the expiry of the period ending on 31 December 2021 set out in Regulation (EU) 2016/1011 of the European Parliament and of the Council ⁽⁴⁾ (the ‘transitional period’), the use of spot foreign exchange benchmarks provided by an administrator located in a third country, other than a central bank, will no longer be possible.
- 2) In order to enable companies in the Union to continue their business activities while mitigating foreign exchange risk, certain spot foreign exchange benchmarks that are used in financial instruments to calculate contractual payouts and that are designated by the Commission in accordance with certain criteria should be excluded from the scope of Regulation (EU) 2016/1011.
- 3) Considering the need to undertake a thorough review of the scope of Regulation (EU) 2016/1011 and of its provisions concerning benchmarks provided by administrators located in third countries (‘third-country benchmarks’), the current transitional period for third-country benchmarks should be extended. The Commission should have the power to further extend the transitional period by means of a delegated act, for a maximum of two years, if the assessment on which that review is based demonstrates that the envisaged expiry of the transitional period would be detrimental to the continued use of third-country benchmarks in the Union or would pose a threat to financial stability.
- 4) Extending the transitional period for third-country benchmarks could create an incentive for Union benchmark administrators to relocate their activities to a third country in order not to be subject to the requirements of Regulation (EU) 2016/1011. To prevent such circumvention, administrators who relocate from the Union to a third country during the transitional period should not benefit from access to the Union market without complying with the requirements of Regulation (EU) 2016/1011.
- 5) As of 31 December 2020, upon the end of the transition period provided for in the Agreement on the withdrawal of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland from the European Union and the European Atomic Energy Community ⁽⁵⁾, the interest rate benchmark London Interbank Offered Rate (LIBOR) no longer qualifies as a critical benchmark under Regulation (EU) 2016/1011. In addition, the Financial Conduct Authority (FCA) of the United Kingdom announced in 2017 that it would not persuade or compel panel banks to submit to LIBOR beyond the end of 2021. Subsequent announcements by the

⁽¹⁾ OJ C 366, 30.10.2020, p. 4.

⁽²⁾ OJ C 10, 11.1.2021, p. 35.

⁽³⁾ Position of the European Parliament of 19 January 2021 (not yet published in the Official Journal) and decision of the Council of 2 February 2021.

⁽⁴⁾ Regulation (EU) 2016/1011 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on indices used as benchmarks in financial instruments and financial contracts or to measure the performance of investment funds and amending Directives 2008/48/EC and 2014/17/EU and Regulation (EU) No 596/2014 (OJ L 171, 29.6.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ OJ L 29, 31.1.2020, p. 7.

FCA and the administrator of LIBOR have made it clear that LIBOR is likely to be wound down in most of the tenors and currencies for which it is calculated by the end of 2021, with other tenors and currencies of LIBOR to follow in 2023. The cessation or wind-down of LIBOR might result in negative consequences that significantly disrupt the functioning of financial markets in the Union. There is a vast number of contracts that affect economic operators in the Union and that pertain to debt, loans, term deposits, securities and derivatives that all reference LIBOR, that mature later than 31 December 2021 and that do not contain sufficiently robust fallback provisions to cover the cessation or the wind-down of LIBOR as calculated for the relevant currency or some of its tenors. Some of those contracts, and some financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU of the European Parliament and of the Council ⁽⁶⁾, cannot be renegotiated in order to incorporate a contractual fallback provision before 31 December 2021.

- 6) To be able to provide for the continued orderly functioning of existing contracts that reference a widely used benchmark the cessation of which might result in negative consequences that significantly disrupt the functioning of financial markets in the Union and where such contracts, or financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, cannot be renegotiated to include a contractual fallback provision by the time of cessation of that benchmark, a framework for the cessation or the orderly wind-down of such benchmarks should be laid down. That framework should comprise a mechanism for transitioning such contracts, or financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, to a designated replacement for a benchmark. A replacement for a benchmark should ensure the avoidance of contract frustration, which might significantly disrupt the functioning of financial markets in the Union.
- 7) The absence of a framework at Union level for the cessation or the orderly wind-down of a benchmark would likely result in diverging regulatory solutions in Member States, which would lead to Union stakeholders being exposed to risks of legal uncertainty and contract frustration. Along with the magnitude of the exposure to such benchmarks of existing contracts, and financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, the increased risk of contract frustration and litigation could significantly disrupt the functioning of financial markets. In those extraordinary circumstances and in order to address the systemic risks involved, it is necessary to establish a harmonised approach to deal with the cessation or wind-down of certain benchmarks with systemic relevance for the Union. Member States' competences with regard to benchmarks beyond the scope of the powers conferred on the Commission are not affected by this Regulation.
- 8) Regulation (EU) 2016/1011 requires supervised entities other than benchmark administrators to have contingency plans in place in case a benchmark changes materially or ceases to be provided. If possible, those contingency plans should identify one or more potential replacements for benchmarks. As the experience with LIBOR has shown, it is important that contingency plans are prepared for cases in which a benchmark materially changes or ceases to be provided. Competent authorities should monitor whether that obligation is complied with, and it should be possible for them to carry out random checks on compliance. Therefore, supervised entities should keep their contingency plans, and any updates to them, readily available so that they can forward them, upon request, to the competent authorities without delay.
- 9) Contracts other than financial contracts as defined in Regulation (EU) 2016/1011, or financial instruments which are not covered by the definition of financial instrument of that Regulation, but which also reference benchmarks that are in cessation or are being wound down, might also significantly disrupt the functioning of the financial markets in the Union. Many entities use such benchmarks but do not qualify as supervised entities. Consequently, the parties to such contracts and holders of such financial instruments would not benefit from a replacement for a benchmark. In order to mitigate the potential impacts on market integrity and financial stability as much as possible and to provide for protection against legal uncertainty, the mandate of the Commission to designate a replacement for a benchmark should apply to any contract and any financial instrument as defined in Directive 2014/65/EU that is subject to the law of a Member State. In addition, the designated replacement for a benchmark should apply to contracts that are subject to the law of a third country but all the parties to which are established in the Union, in cases where the contract meets the requirements of this Regulation and where the law of that third country does not provide for an orderly wind-down of a benchmark. This extension of the scope should be without prejudice to the provisions of Regulation (EU) 2016/1011 that are not amended by this Regulation.
- 10) The statutory replacement of a benchmark should be restricted to contracts, and to financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, that have not been renegotiated before the date of cessation of the benchmark concerned. Where master contracts are used, the designated replacement for a benchmark will

⁽⁶⁾ Directive 2014/65/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 on markets in financial instruments and amending Directive 2002/92/EC and Directive 2011/61/EU (OJ L 173, 12.6.2014, p. 349).

apply only to transactions entered into before the relevant date of replacement, even though later transactions might technically be part of the same contract. The designation of the replacement for a benchmark should not affect contracts, or financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, that already provide for a suitable contractual fallback provision which addresses the permanent cessation of a benchmark.

- 11) The adoption by the Commission of an implementing act designating a replacement for a benchmark should not prevent parties to a contract from agreeing to apply a different replacement for that benchmark.
- 12) Benchmarks and their contractually agreed fallback rates might over time diverge significantly and unexpectedly, and as a consequence, they might no longer represent the same underlying economic reality or lead to commercially unacceptable results. Such cases could include the significant widening of the spread between the benchmark and the contractually agreed fallback rate over time or situations where the contractually agreed fallback provision changes the basis of the benchmark from a variable rate to a fixed rate. Since this issue might arise in a number of Member States, and since contracting parties from different Member States would frequently also be affected in such cases, it should be addressed in a harmonised way in order to avoid legal uncertainty, excessive litigation and, as a consequence, possible significant negative effects on the internal market or repercussions for the financial stability in individual Member States or the Union. Accordingly, the replacement for a benchmark that is established by the implementing act should under certain preconditions serve as a replacement when relevant national authorities, for example macro-prudential authorities, systemic risk councils or central banks, have established that the originally agreed fallback provision no longer reflects the economic reality that the benchmark in cessation was intended to measure or that such a provision could pose a threat to financial stability. The relevant national authorities should undertake an assessment when they are made aware of the potential unsuitability of a commonly used fallback provision by one or more potentially interested parties. Such assessment should, however, not be performed on a contract-by-contract basis. The relevant national authorities involved should inform the Commission and the European Securities and Markets Authority (ESMA) of that assessment.
- 13) Contracting parties are responsible for analysing their contractual arrangement to determine which situations a contractual fallback provision intends to cover. If the interpretation of a contract, or of a financial instrument as defined in Directive 2014/65/EU, reveals that the parties did not intend to cover the permanent cessation of a chosen benchmark, the statutory replacement for a benchmark that is designated in accordance with this Regulation should provide a safe harbour to address the permanent cessation of that benchmark.
- 14) Considering that the replacement of a benchmark might require changes to contracts, or to financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, that reference such benchmarks where those changes are necessary for the practical use or application of such replacement for a benchmark, the Commission should be empowered to lay down the corresponding essential conforming changes in the implementing act.
- 15) For benchmarks which are designated by the Commission as critical in one Member State in accordance with Regulation (EU) 2016/1011 and where the cessation or wind-down of such a benchmark might significantly disrupt the functioning of financial markets in that Member State, the relevant competent authority should take necessary actions to avoid such disruption in accordance with its national law.
- 16) Where a Member State accedes to the euro area and a subsequent lack of input data for computing a national benchmark requires the replacement of that benchmark, it should be possible for that Member State to provide for the transition from that national benchmark to a replacement for it. In such a case, that Member State should take into account the status of consumers as contracting parties and ensure that they are not negatively affected, to a greater extent than necessary, by such transition.
- 17) In order to designate certain third-country spot foreign exchange benchmarks as being excluded from the scope of Regulation (EU) 2016/1011, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission in respect of the exemption of spot foreign exchange benchmarks for non-convertible currencies when such spot foreign exchange benchmarks are used for calculating the payouts that arise under non-deliverable foreign exchange derivative contracts. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level, and that those consultations be conducted in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law-Making (7). In particular, to ensure equal participation in the preparation of delegated acts, the European Parliament and the Council receive all documents at the same time as Member States' experts,

(7) OJ L 123, 12.5.2016, p. 1.

and their experts systematically have access to meetings of Commission expert groups dealing with the preparation of delegated acts.

- 18) In order to ensure uniform conditions for the implementation of this Regulation, implementing powers should be conferred on the Commission to designate a replacement for a benchmark to replace all references to that benchmark in contracts, or in financial instruments as defined in Directive 2014/65/EU, that have not been renegotiated by the date of application of the implementing act. Those powers should be exercised in accordance with Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council ⁽⁸⁾. Legal certainty requires that the Commission exercises those implementing powers only upon precisely defined trigger events clearly demonstrating that administration and publication of the benchmark to be replaced will cease permanently.
- 19) The Commission should exercise its implementing powers only in situations where it assesses that the cessation or wind-down of a benchmark may result in negative consequences that significantly disrupt the functioning of financial markets or the real economy in the Union. Furthermore, the Commission should exercise its implementing powers only where it has become clear that the representativeness of the benchmark concerned cannot be restored or that the benchmark will cease permanently.
- 20) Before exercising its implementing powers to designate a replacement for a benchmark, the Commission should conduct a public consultation and should take into account recommendations by relevant stakeholders and in particular by private sector working groups operating under the auspices of the public authorities or the central bank. Those recommendations should be based on extensive public consultations and expert knowledge, about the most appropriate replacement rate for the interest rate benchmark in cessation. The Commission should also take into account recommendations of other relevant stakeholders, including the competent authority of the benchmark administrator and ESMA.
- 21) At the time of the adoption of Regulation (EU) 2016/1011 it was expected that, by the end of 2021, third countries would establish similar regulatory regimes for financial benchmarks and that the use in the Union by supervised entities of third-country benchmarks would be ensured by equivalence decisions adopted by the Commission or by recognition or endorsement granted by competent authorities. However, limited progress has been made in that regard. The scope of the regulatory regime for financial benchmarks differs significantly between the Union and third countries. Therefore, to ensure the smooth functioning of the internal market and the availability of third-country benchmarks for use in the Union after the end of the transitional period, the Commission should, by 15 June 2023, present a report on the review of the scope of Regulation (EU) 2016/1011, as amended by this Regulation, with particular regard to its effect on the use of third-country benchmarks in the Union. In that report the Commission should analyse the consequences of the far-reaching scope of such regulation for Union administrators and users of benchmarks also with respect to the continued use of third-country benchmarks. In particular, the Commission should assess whether there is a need to further amend Regulation (EU) 2016/1011 in order to reduce its scope only to administrators of certain types of benchmarks or to administrators whose benchmarks are widely used in the Union.
- 22) Regulation (EU) No 648/2012 of the European Parliament and of the Council ⁽⁹⁾ has recently been amended to provide clarity to market participants that contracts entered into or novated before the start of application of the clearing or margin requirements to over-the-counter (OTC) derivative contracts that reference a benchmark ('legacy contracts') will not be subject to those requirements if those contracts are amended with regard to the benchmark they reference and if those amendments serve the sole purpose of implementing or preparing for the implementation of a replacement for a benchmark or introducing fallback provisions during the transition to a new benchmark as part of a benchmark reform. Benchmark reforms result from internationally coordinated work streams and initiatives aimed at reforming benchmarks to comply with the International Principles for Financial Benchmarks published by the International Organization of Securities Commissions. Regulation (EU) 2016/1011 requires supervised entities to produce and maintain robust written plans setting out the actions they would take in the event that any benchmark materially changes or ceases to be provided and to reflect those plans in the contractual relationship with clients. In order to facilitate compliance by market participants with those obligations and to support action by market participants to enhance the robustness of OTC derivative contracts that reference

⁽⁸⁾ Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by Member States of the Commission's exercise of implementing powers (OJ L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁹⁾ Regulation (EU) No 648/2012 of the European Parliament and of the Council of 4 July 2012 on OTC derivatives, central counterparties and trade repositories (OJ L 201, 27.7.2012, p. 1).

benchmarks potentially subject to reforms, Regulation (EU) No 648/2012 should be further amended to clarify that legacy contracts will not be subject to clearing or margin requirements if those contracts are amended for the sole purpose of replacing the benchmark they reference against the background of a benchmark reform.

Therefore, that exception applies only to contractual amendments necessary to implement or prepare for the implementation of a replacement for a benchmark due to a benchmark reform or necessary to introduce fallback provisions in relation to a benchmark in order to enhance the robustness of the relevant contracts. Those amendments should serve to provide clarity to market participants and should not affect the scope of the clearing and margin obligations in relation to amendments of OTC derivative contracts for other purposes or in relation to replacements or novations such as changes of counterparties.

- 23) Regulations (EU) 2016/1011 and (EU) No 648/2012 should therefore be amended accordingly.
- 24) In view of the fact that LIBOR will no longer be a critical benchmark within the meaning of Regulation (EU) 2016/1011 as of 1 January 2021, this Regulation should enter into force as a matter of urgency on the day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*,

HAVE ADOPTED THIS REGULATION:

Article 1

Amendments to Regulation (EU) 2016/1011

Regulation (EU) 2016/1011 is amended as follows:

- 1) in Article 2(2), the following point is added:
- ‘(i) a spot foreign exchange benchmark which has been designated by the Commission in accordance with Article 18a(1).’;
- 2) in Article 3, paragraph 1 is amended as follows:
- a) the following point is inserted:
- ‘(22a) “spot foreign exchange benchmark” means a benchmark which reflects the price, expressed in one currency, of another or a basket of other currencies, for delivery on the earliest possible value date;’;
- b) in point 24(a), point (i) is replaced by the following:
- ‘(i) a trading venue as defined in point (24) of Article 4(1) of Directive 2014/65/EU or a trading venue in a third country for which the Commission has adopted an implementing decision that the legal and supervisory framework of that country is considered to have equivalent effect within the meaning of Article 28(4) of Regulation (EU) No 600/2014 of the European Parliament and of the Council (*) or Article 25(4) of Directive 2014/65/EU of the European Parliament and of the Council, or a regulated market considered to be equivalent under Article 2a of Regulation (EU) No 648/2012, but in each case only with reference to transaction data concerning financial instruments;

(*) Regulation (EU) No 600/2014 of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 on markets in financial instruments and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 173, 12.6.2014, p. 84).’;

- 3) in Title III, the title of Chapter 2 is replaced by the following:
- ‘Interest rate benchmarks and spot foreign exchange benchmarks’;**
- 4) the following Article is inserted:

Article 18a

Spot foreign exchange benchmarks

1. The Commission may designate a spot foreign exchange benchmark that is administered by administrators located outside the Union where both of the following criteria are fulfilled:
- a) the spot foreign exchange benchmark references a spot exchange rate of a third-country currency that is not freely convertible; and
- b) the spot foreign exchange benchmark is used on a frequent, systematic and regular basis to hedge against adverse foreign exchange rate movements.
2. By 31 December 2022, the Commission shall conduct a public consultation to identify spot foreign exchange benchmarks that fulfil the criteria laid down in paragraph 1.

3. By 15 June 2023, the Commission shall adopt a delegated act in accordance with Article 49 to create a list of spot foreign exchange benchmarks that fulfil the criteria laid down in paragraph 1 of this Article. The Commission shall update that list as appropriate.’;

5) in Title III, the following chapter is inserted:

‘CHAPTER 4A

Statutory replacement of a benchmark

Article 23a

Scope of the statutory replacement of a benchmark

This Chapter applies to:

- a) any contract, or any financial instrument as defined in Directive 2014/65/EU, that references a benchmark and is subject to the law of one of the Member States; and
- b) any contract, the parties to which are all established in the Union, that references a benchmark and that is subject to the law of a third country and where that law does not provide for the orderly wind-down of a benchmark.

Article 23b

Replacement of a benchmark by Union law

1. This Article shall apply to:

- a) benchmarks designated as critical by an implementing act adopted pursuant to point (a) or (c) of Article 20(1);
- b) benchmarks based on the contribution of input data if their cessation or wind-down would significantly disrupt the functioning of financial markets in the Union; and
- c) third-country benchmarks if their cessation or wind-down would significantly disrupt the functioning of financial markets in the Union or pose a systemic risk to the financial system in the Union.

2. The Commission may designate one or more replacements for a benchmark provided that any of the following events has occurred:

- a) the competent authority for the administrator of that benchmark has issued a public statement, or has published information, in which it is announced that that benchmark no longer reflects the underlying market or economic reality; in the case of a benchmark designated as critical by an implementing act adopted pursuant to point (a) or (c) of Article 20(1), the competent authority shall make such an announcement only where, following the exercise of the powers set out in Article 23, the benchmark still does not reflect the underlying market or economic reality;
- b) the administrator of that benchmark, or a person acting on behalf of that administrator, has issued a public statement, or has published information, or such public statement has been made or such information has been published, in which it is announced that that administrator will commence the orderly wind-down of that benchmark or will cease to provide that benchmark or certain tenors or certain currencies for which that benchmark is calculated permanently or indefinitely, provided that, at the time of the issuance of the statement or the publication of the information, there is no successor administrator that will continue to provide that benchmark;
- c) the competent authority for the administrator of that benchmark or any entity with insolvency or resolution authority over such administrator has issued a public statement, or has published information, in which it is stated that the administrator will commence the orderly wind-down of that benchmark or will cease to provide that benchmark or certain tenors or certain currencies for which that benchmark is calculated permanently or indefinitely, provided that, at the time of the issuance of the statement or the publication of the information, there is no successor administrator that will continue to provide that benchmark; or
- d) the competent authority for the administrator of that benchmark withdraws or suspends the authorisation in accordance with Article 35 or the recognition in accordance with Article 32(8) or requires the cessation of the endorsement in accordance with Article 33(6), provided that, at the time of the withdrawal or suspension or the cessation of endorsement, there is no successor administrator that will continue to provide that benchmark and its administrator will commence the orderly wind-down of that benchmark or will cease to provide that benchmark or certain tenors or certain currencies for which that benchmark is calculated permanently or indefinitely.

3. For the purposes of paragraph 2 of this Article, the replacement for a benchmark shall replace all references to that benchmark in contracts and financial instruments as referred to in Article 23a where those contracts and financial instruments contain:

- a) no fallback provision; or
- b) no suitable fallback provisions.

4. For the purpose of point (b) of paragraph 3, a fallback provision shall be deemed unsuitable if:

- a) it does not provide for a permanent replacement for the benchmark in cessation; or
- b) its application requires consent from third parties that has been denied; or
- c) it provides for a replacement for a benchmark which no longer reflects or significantly diverges from the underlying market or the economic reality that the benchmark in cessation is intended to measure, and its application could have an adverse impact on financial stability.

5. The replacement for a benchmark agreed as a contractual fallback rate no longer reflects or significantly diverges from the underlying market or the economic reality that the benchmark in cessation is intended to measure, and could have an adverse impact on financial stability, where:

- a) that has been established by the relevant national authority on the basis of a horizontal assessment of a specific type of contractual arrangement that has been performed following a motivated request of at least one interested party, and after having consulted the relevant stakeholders;
- b) following an assessment in accordance with point (a), one of the parties to the contract or financial instrument has objected to the contractually agreed fallback provision at the latest three months before the cessation of the benchmark; and
- c) following an objection pursuant to point (b), the parties to the contract or financial instrument have not agreed on an alternative replacement for the benchmark at the latest one working day before the cessation of that benchmark.

6. For the purposes of point (c) of paragraph 4, the relevant national authority shall, without undue delay, inform the Commission and ESMA of its assessment referred to in point (a) of paragraph 5. Where entities in more than one Member State could be affected by the assessment, the relevant authorities of all those Member States shall conduct the assessment jointly.

7. Member States shall designate a relevant authority that is in the position to conduct the assessment referred to in point (a) of paragraph 5. Member States shall inform the Commission and ESMA of the designation of the relevant authorities by 14 August 2021.

8. The Commission shall adopt implementing acts to designate one or more replacements for a benchmark in accordance with the examination procedure referred to in Article 50(2) where any of the events referred to in paragraph 2 of this Article have occurred.

9. An implementing act as referred to in paragraph 8 shall include the following:

- a) the replacement or replacements for a benchmark;
- b) the spread adjustment, including the method for determining such spread adjustment, that is to be applied to the replacement for a benchmark in cessation on the date of the replacement for each particular term to account for the effects of the transition or change from the benchmark to be wound down to its replacement;
- c) the corresponding essential conforming changes that are associated with and reasonably necessary for the use or application of a replacement for a benchmark; and
- d) the date from which the replacement or replacements for a benchmark applies.

10. When adopting an implementing act as referred to in paragraph 8, the Commission shall take into account available recommendations on the replacement for a benchmark, the corresponding conforming changes and the spread adjustment made by the central bank responsible for the currency area in which the relevant benchmark is being wound down, or by the alternative reference rate working group operating under the auspices of the public authorities or the central bank. Before adopting the implementing act, the Commission shall conduct a public consultation and shall take into account the recommendations of other relevant stakeholders, including the competent authority of the benchmark administrator and ESMA.

11. Notwithstanding point (c) of paragraph (5) of this Article, a replacement for a benchmark designated by the Commission in accordance with paragraph 2 of this Article shall not apply where all parties or the required majority of parties to a contract or financial instrument referred to in Article 23a have agreed to

apply a different replacement for a benchmark whether before or after the date of application of the implementing act referred to in paragraph 8 of this Article.

Article 23c

Replacement of a benchmark by national law

1. The national competent authority of a Member State where the majority of contributors is located may designate one or more replacements for a benchmark as referred to in point (b) of Article 20(1), provided that any of the following events has occurred:
 - a) the competent authority for the administrator of that benchmark has issued a public statement, or has published information, in which it is announced that that benchmark no longer reflects the underlying market or economic reality; the competent authority shall make such an announcement only where, following the exercise of the powers set out in Article 23, the benchmark still does not reflect the underlying market or economic reality;
 - b) the administrator of that benchmark, or a person acting on behalf of that administrator, has issued a public statement, or has published information, or such public statement has been made or such information has been published, in which it is announced that that administrator will commence the orderly wind-down of that benchmark or will cease to provide that benchmark or certain tenors or certain currencies for which that benchmark is calculated permanently or indefinitely, provided that, at the time of the issuance of the statement or the publication of the information, there is no successor administrator that will continue to provide that benchmark;
 - c) the competent authority for the administrator of that benchmark or any entity with insolvency or resolution authority over such administrator has issued a public statement, or has published information, in which it is stated that that administrator will commence the orderly wind-down of that benchmark or will cease to provide that benchmark or certain tenors or certain currencies for which that benchmark is calculated permanently or indefinitely, provided that, at the time of the issuance of the statement or the publication of the information, there is no successor administrator that will continue to provide that benchmark; or
 - d) the competent authority for the administrator of that benchmark withdraws or suspends the authorisation in accordance with Article 35, provided that, at the time of the withdrawal or suspension, there is no successor administrator that will continue to provide that benchmark and its administrator will commence the orderly wind-down of that benchmark or will cease to provide that benchmark or certain tenors or certain currencies for which that benchmark is calculated permanently or indefinitely.
2. Where a Member State designates one or more replacements for a benchmark in accordance with paragraph 1, the competent authority of that Member State shall immediately notify the Commission and ESMA thereof.
3. The replacement for a benchmark shall replace all references to that benchmark in contracts and financial instruments as referred to in Article 23a where both of the following conditions are fulfilled:
 - a) those contracts or financial instruments reference the benchmark in cessation on the date on which the national law designating the replacement for a benchmark becomes applicable; and
 - b) those contracts or financial instruments contain no fallback provision or contain a fallback provision that does not provide for a permanent replacement for the benchmark in cessation.
4. A replacement for a benchmark designated by a competent authority in accordance with paragraph 1 of this Article shall not apply where all parties or the required majority of the parties to a contract or financial instrument as referred to in Article 23a have agreed to apply a different replacement for a benchmark whether before or after the date of application of the relevant provision of national law.’;
- 6) in Article 28, paragraph 2 is replaced by the following:

‘2. Supervised entities other than an administrator as referred to in paragraph 1 that use a benchmark shall produce and maintain robust written plans setting out the actions that they would take in the event that a benchmark materially changes or ceases to be provided. Where feasible and appropriate, such plans shall designate one or several alternative benchmarks that could be referenced to substitute the benchmarks that would no longer be provided, indicating the reasons for the suitability of such alternative benchmarks. The supervised entities shall, upon request and without undue delay, provide the relevant competent authority with those plans and any updates and shall reflect them in their contractual relationship with clients.’;
- 7) in Article 29, the following paragraph is inserted:

‘1a. A supervised entity may also use the replacement for a benchmark designated in accordance with Article 23b or Article 23c.’;

8) Article 49 is amended as follows:

a) the following paragraph is inserted:

‘2b. The power to adopt delegated acts referred to in Articles 18a(3) and 54(7) shall be conferred on the Commission for an indeterminate period of time from 13 February 2021.’;

b) the following paragraph is inserted:

‘3a. The delegation of power referred to in Articles 18a(3) and 54(7) may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of power specified in that decision. It shall take effect on the day following the publication of the decision in the *Official Journal of the European Union* or on a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.’;

c) the following paragraph is added:

‘6a. A delegated act adopted pursuant to Article 18a(3) or 54(7) shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or by the Council within a period of three months of notification of that act to the European Parliament and to the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by three months at the initiative of the European Parliament or of the Council.’;

9) in Article 51, paragraph 5 is replaced by the following:

‘5. Unless the Commission has adopted an equivalence decision as referred to in paragraph (2) or (3) of Article 30, an administrator has been recognised pursuant to Article 32 or a benchmark has been endorsed pursuant to Article 33, the use in the Union by supervised entities of a third-country benchmark shall be permitted only for financial instruments, financial contracts and measurements of the performance of an investment fund that already reference that benchmark or which add a reference to such benchmark before 31 December 2023.

The first subparagraph shall not apply to benchmarks provided by administrators who relocate from the Union to a third country during the transitional period. The competent authority shall notify ESMA in accordance with Article 35. ESMA shall draw up a list of third-country benchmarks to which the first subparagraph does not apply.’;

10) in Article 54, paragraph 6 is replaced by the following:

‘6. By 15 June 2023, the Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council on the scope of this Regulation, in particular with respect to the continued use by supervised entities of third-country benchmarks and on potential shortcomings of the current framework. That report shall assess in particular whether there is a need to amend this Regulation in order to reduce its scope to the provision of certain types of benchmarks or to the provision of benchmarks that are widely used in the Union and shall be accompanied, where appropriate, by a legislative proposal.

7. The Commission is empowered to adopt a delegated act in accordance with Article 49 by 15 June 2023 in order to extend the transitional period referred to in Article 51(5) until 31 December 2025 at the latest if the report referred to in paragraph 6 of this Article demonstrates that, otherwise, the continued use in the Union of certain third-country benchmarks by supervised entities would be significantly impaired or would pose a threat to financial stability.’.

Article 2

Amendment to Regulation (EU) No 648/2012

Article 13a of Regulation (EU) No 648/2012 is replaced by the following:

‘Article 13a

Amendments to legacy contracts for the purpose of the implementation of benchmark reforms

1. Counterparties may continue to apply the risk-management procedures referred to in Article 11(3) that they have in place on 13 February 2021 in respect of OTC derivative contracts which are not cleared by a CCP and that are entered into or novated before the date on which the obligation to have risk-management procedures in place pursuant to Article 11(3) takes effect where, after 13 February 2021, those contracts are subsequently

amended or novated for the sole purpose of replacing a reference benchmark or introducing a fallback provision in relation to any benchmark referenced in that contract.

2. Contracts which are entered into or novated before the date on which the clearing obligation takes effect pursuant to Article 4 and which, after 13 February 2021, are subsequently amended or novated for the sole purpose of replacing a reference benchmark or introducing a fallback provision in relation to any benchmark referenced in that contract, shall not, for that reason, become subject to the clearing obligation referred to in Article 4.

3. Paragraphs 1 and 2 shall apply only to OTC derivative contracts the amendment or novation of which:

- a) is necessary for the purpose of replacing a benchmark in the context of benchmark reforms;
- b) does not change the economic substance or risk factor represented by the reference to a benchmark in such contract; and
- c) does not encompass other changes to any legal term of that contract that does not relate to the benchmark referenced and thus potentially amends the contract in a way that effectively requires it to be considered a new contract.

Article 3

This Regulation shall enter into force on the day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

It shall apply from the day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels, 10 February 2021.

For the European Parliament

D. M. SASSOLI
The President

For the Council

A. P. ZACARIAS
The President

Fylgiskjal II.**ÁKVÖRDUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR****nr. 388/2021****frá 10. desember 2021****um breytingu á IX. viðauka við EES-samninginn (Fjármálaþjónusta)**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningurinn“), einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/168 frá 10. febrúar 2021 um breytingu á reglugerð (ESB) 2016/1011 að því er varðar undanþágu tiltekinna stundargengisviðmiðana þriðju landa og tilgreiningu á endurnýjun tiltekinna viðmiðana sem látið hefur verið af, og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾.
- 2) Fella ber inn í EES-samninginn framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1847 frá 14. október 2021 um tilgreiningu á lögboðnum staðgengli fyrir tilteknar útgáfur CHF LIBOR-vaxta ⁽²⁾.
- 3) Fella ber inn í EES-samninginn framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1848 frá 21. október 2021 um tilgreiningu á staðgengli fyrir viðmiðun á millibankadagvöxtum í evrum ⁽³⁾.
- 4) IX. viðauki við EES-samninginn breytist því í samræmi við það,

TEKID EFTIRFARANDI ÁKVÖRDUN:

1. gr.

IX. viðauka við EES-samninginn er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi undirlið er bætt við lið 311 (reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1011):
„– **32021 R 0168**: Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2021/168 frá 10. febrúar 2021 (Stjtið. ESB L 49, 12.2.2021, bls. 6).“
2. Eftirfarandi liðum er bætt við á eftir lið 311q (framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/1646):
„311za. **32021 R 1847**: Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1847 frá 14. október 2021 um tilgreiningu á lögboðnum staðgengli fyrir tilteknar útgáfur CHF LIBOR-vaxta (Stjtið. ESB L 374, 22.10. 2021, bls. 1).
311zb. **32021 R 1848**: Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/1848 frá 21. október 2021 um tilgreiningu á staðgengli fyrir viðmiðun á millibankadagvöxtum í evrum (Stjtið. ESB L 374, 22.10.2021, bls. 6).“

*2. gr.*Texti reglugerðar (ESB) 2021/168 og framkvæmdarreglugerða (ESB) 2021/1847 og (ESB) 2021/1848, sem verður birtur í EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, er gildur á íslensku og norsku.*3. gr.*

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn eftir að síðasta tilkynning, samkvæmt 1. mgr. 103. gr. EES-samningsins, hefur farið fram (*).

*4. gr.*Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

Gjört í Brussel 10. desember 2021.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Rolf Einar Fife formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 49, 12.2.2021, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 374, 22.10.2021, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 374, 22.10.2021, bls. 6.

(*) Stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

DECISION OF THE EEA JOINT COMMITTEE
No 388/2021
of 10 December 2021
amending Annex IX (Financial services) to the EEA Agreement

THE EEA JOINT COMMITTEE,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area (“the EEA Agreement”), and in particular Article 98 thereof,

Whereas:

- (1) Regulation (EU) 2021/168 of the European Parliament and of the Council of 10 February 2021 amending Regulation (EU) 2016/1011 as regards the exemption of certain third-country spot foreign exchange benchmarks and the designation of replacements for certain benchmarks in cessation, and amending Regulation (EU) No 648/2012⁽¹⁾ is to be incorporated into the EEA Agreement.
- (2) Commission Implementing Regulation (EU) 2021/1847 of 14 October 2021 on the designation of a statutory replacement for certain settings of CHF LIBOR⁽²⁾ is to be incorporated into the EEA Agreement.
- (3) Commission Implementing Regulation (EU) 2021/1848 of 21 October 2021 on the designation of a replacement for the benchmark Euro overnight index average⁽³⁾ is to be incorporated into the EEA Agreement.
- (4) Annex IX to the EEA Agreement should therefore be amended accordingly,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

Annex IX to the EEA Agreement shall be amended as follows:

1. The following indent is added in point 311 (Regulation (EU) 2016/1011 of the European Parliament and of the Council):
 - ‘- **32021 R 0168**: Regulation (EU) 2021/168 of the European Parliament and of the Council of 10 February 2021 (OJ L 49, 12.2.2021, p. 6).’
2. The following points are inserted after point 311q (Commission Delegated Regulation (EU) 2018/1646):
 - ‘311za. **32021 R 1847**: Commission Implementing Regulation (EU) 2021/1847 of 14 October 2021 on the designation of a statutory replacement for certain settings of CHF LIBOR (OJ L 374, 22.10.2021, p. 1).
 - 311zb. **32021 R 1848**: Commission Implementing Regulation (EU) 2021/1848 of 21 October 2021 on the designation of a replacement for the benchmark Euro overnight index average (OJ L 374, 22.10.2021, p. 6).’

Article 2

The texts of Regulation (EU) 2021/168 and Implementing Regulations (EU) 2021/1847 and (EU) 2021/1848 in the Icelandic and Norwegian languages, to be published in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union*, shall be authentic.

Article 3

This Decision shall enter into force on the day following the last notification under Article 103(1) of the EEA Agreement(*)).

⁽¹⁾ OJ L 49, 12.2.2021, p. 6.

⁽²⁾ OJ L 374, 22.10.2021, p. 1.

⁽³⁾ OJ L 374, 22.10.2021, p. 6.

(*) Constitutional requirements indicated.

Article 4

This Decision shall be published in the EEA Section of, and in the EEA Supplement to, the *Official Journal of the European Union*.

Done at Brussels, 10 December 2021.

For the EEA Joint Committee

The President

Rolf Einar Fife

The Secretaries

To the EEA Joint Committee

Hege M. Hoff

Mikołaj Karłowski

C-deild – 30. desember 2021